

Institutiones Theologicae Ad Usum Seminariorum

Simonnet, Edmond

Venetiis, 1731

Art. 5 . Utrùm de fide sit hanc numero Ecclesiam Romanam, cui nunc præest Innocentius XIII. esse veram Christi Ecclesiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83614)

non possunt non agnoscere ipsimet sectarii, ut patet ex Magdeburgensibus in primis quinque centuriis cap. 4. part. 2. Non denique ex privato ipsorum iudicio: nam probare non possunt, privatum illud iudicium non esse erroneum; & cum dicunt privatum illud suum iudicium esse internam Spiritus sancti persuasionem, hoc perperam dicunt: nam nec probant, nec probare possunt: imò verò iudicium illud nihil minus esse quam internam Spiritus sancti persuasionem, evidenter demonstrant Doctores catholici. Sed de hoc suo loco.

Interea volumus, & pro iure nostro volumus, ut sectarii ex veterum scriptorum ejusdem vel supparis ætatis testimonio ostendant nobis, Papam mutatum esse in Antichristum, & generalem doctrinæ nostræ depravationem factam esse sæculo septimo, vel decimo, ut aliqui, vel duodecimo, ut alii volunt. Volumus, & pro iure nostro volumus, ut ex veterum ejusdem, vel supparis ætatis scriptorum testimonio ostendant nobis, quantas in Orbe turbas excitavit stupenda illa Papæ metamorphosis, & generalis illa doctrinæ catholica corruptela; quinam orthodoxi contra Antichristum illum insurrexerint, & generali illi corruptelæ resisterint; quod corruptela illa subito, non paulatim; vel econtra, quod paulatim, non subito, universam Ecclesiam occupavit; & ita quod hanc particularem Ecclesiam, vel has particulares Ecclesias primum infecerit, indeque pervaleret reliquas. Horum autem cum nihil præsent, aut præstare possint, hoc ipso atrocissimi & infamissimi mendacii manifestè deprehenduntur esse rei.

Porro quæ evadant sectarii, non habent: quod enim mutatio Papæ in Antichristum, & generalis doctrinæ corruptela nullas initio turbas excitavit, nullos adversarios habuerit; quod hoc utrumque tam insigne factum, si verum est, aut nullus ante Lutherum per tot annorum centurias adverterit, aut scriptores omnes Ecclesiastici, qui ante Lutherum fuerunt, vel ex negligentia, vel de industria silentio prætermiserint, hoc omnem superat fidem; præsertim cum videamus omnes particulares hæreses, ab exordio Ecclesiæ hæcenus excitatas, quas supra ducentas numeramus, earumque saltem plerasque circumstantias ab Ecclesiasticis scriptoribus posteritatis litteris proditas.

Papæ igitur mutatio in Antichristum, & generalis doctrinæ nostræ depravatio facta sæculo septimo; aut decimo, aut duodecimo, putidum mendacium est, & fabula à sectariis solidè conficta, atque ab omni sanæ mentis homine explodenda. Ergo Ecclesia Romana nunc eandem fidem proficitur, quam profitebatur quinque prioribus sæculis. Ergo nunc fidem proficitur ex omni parte puram & integram. Ergo nunc tam est vera Christi Ecclesia, quam quinque prioribus sæculis fuit. Simili autem modo resutari possunt Sociniani, qui volunt doctrinam Ecclesiæ Romanæ circa numerum personarum divinarum corruptam fuisse secundo & tertio sæculo; & hoc volendo, magis insaniunt, quam Lutherani & Calvinistæ. Sed contra hos omnes horum temporum sectarios,

Denique sic argumentor. Ecclesia Romana veram fidem profitebatur sæculo decimo sexto. Ergo falsum est quod fides Ecclesiæ Romanæ corrupta fuerit sive sæculo secundo & tertio, ut volunt Sociniani, sive sæculo septimo, vel decimo, vel duodecimo, ut volunt alii sectarii. *Prob. ant.* Illa fides est vera fides, ad cuius confirmationem facta sunt vera miracula. Atqui sæculo decimo sexto facta sunt vera miracula ad confirmandam fidem Ecclesiæ Romanæ. Ergo fides Ecclesiæ Romanæ sæculo decimo sexto fuit vera fides. Major negari non potest: nam verum miraculum est opus supernaturale ac divinum. Unde tam impossibile est verum miraculum fieri in confirmationem falsæ fidei, quam Deum mentiri, aut attestari falsum.

Prob. ergo minor, ex gestis Francisci Xaverii. Pro quo nota. 1. Franciscus Xaverius fuit vir Apostoli-

cus, sæculo decimo sexto missus à Romano Pontifice ad prædicandam in India fidem Ecclesiæ Romanæ. 2. Reipla prædicavit Indis fidem illam, & ad eam innumeros pene gentiles convertit, & convertendo, ab idolorum cultu ad cultum unius veri Dei traduxit. 3. Gentiles illos convertit ad fidem Romanam, veritatem ejus confirmando multis & magnis miraculis: nam morbos curavit, tempestates sedavit, mortuos suscitavit, &c. 4. Hæc omnia in Orbe nostro tam nota sunt & explorata, ut digito monstraretur, qui ea negaret. Ex quibus sic breviter argumentor, Franciscus Xaverius plurima & maxima miracula edidit sæculo decimo sexto in India ad confirmandam veritatem fidei, quam ibi prædicavit. Atqui ibi prædicavit fidem Ecclesiæ Romanæ. Ergo sæculo decimo sexto plurima & maxima miracula edita sunt ad confirmandam veritatem fidei, quam tunc profitebatur Ecclesia Romana. Ex his

Confirmatur 4. Et ultimò assertio nostra. Ecclesia Romana nunc eandem planè fidem proficitur, quam professæ est sæculo decimo sexto: nunc enim eandem illam fidem proficitur, quam professæ est in Synodo Tridentina. Atqui Ecclesia Romana sæculo decimo sexto professæ est fidem ex omni parte puram & integram, utpotè confirmatam per plurima & insignia miracula, quæ non potuerunt non esse indubitissima puritatis & integritatis illius indicia. Ergo Ecclesia Romana nunc fidem proficitur ex omni parte puram & integram. Ergo nunc est vera Christi Ecclesia. Hæc consequentia omnino valet contra sectarios, qui dicunt Ecclesiam Romanam defuisse esse veram Ecclesiam, quia contendunt eam à vera fide defecisse.

ARTICULUS V.

Utrum de fide sit hanc numero Ecclesiam Romanam, cui nunc præest Innocentius XIII. esse veram Christi Ecclesiam.

RESPONSIO I.

Possimus fide divina credere hanc numero Ecclesiam Romanam, &c. esse veram Christi Ecclesiam.

Prob. Possimus fide divina credere illud omne, cui possumus adherere assensu super omnia firmo, propter revelationem olim à Deo factam: omnis enim actus, quo alicui veritati adheremus super omnia propter divinam revelationem credibiliter propositam, est fides divina. Atqui huic veritati. Hæc numero Ecclesia Romana, &c. est vera Christi Ecclesia; adherere possumus assensu super omnia firmo propter revelationem olim à Deo factam. Ergo possumus fide divina credere hanc numero, &c.

Prob. min. Possimus propter revelationem olim à Deo factam adherere super omnia veritati cuiuslibet, necessariam & evidentem connexionem habenti cum illa revelatione: hoc enim habet motivum quodlibet, ut possit movere ad assensum sibi proportionatum veritatis cuiuslibet, evidenter, & necessario connexæ cum veritate illius. Atqui hæc veritas, Hæc numero Ecclesia Romana, &c. est vera Christi Ecclesia, necessariam & evidentem habet connexionem cum veritate revelationis olim à Deo factæ. Ergo huic veritati, Hæc numero Ecclesia, &c. adherere possumus assensu super omnia firmo propter revelationem olim à Deo factam.

Prob. min. Nam 1. Deus olim revelavit Ecclesiam Christi visibilem fore perpetuam. Atqui evidens est veritatem hujus revelationis necessario connexam esse cum hac veritate, Hæc numero Ecclesia, &c. Cum enim evidens sit, hanc numero Ecclesiam Romanam, cui præest Innocentius XIII. eamque solam ex omnibus sectis christianis, quæ nunc existunt, habere characteres omnes veræ Ecclesiæ, evidens est necesse esse, ut vel sit vera Christi Ecclesia, vel nulla sit nunc vera

vera Christi Ecclesia, & ita Deus falsum revelaverit, revelando Ecclesiam Christi visibilem fore perpetuam.

2. Deus olim revelavit Ecclesiam Christi visibilem, pro quocumque tempore existentem, eamque solam fore unam, sanctam, catholicam, & apostolicam. Atqui pariter evidens est veritatem hujus revelationis necessariò connexam esse cum hac veritate, Hæc numero Ecclesia Romana, &c. est vera Christi Ecclesia: cum enim evidens sit hanc numero Ecclesiam Romanam, quam regit Innocentius XIII. eamque solam, esse unam, sanctam, catholicam, & apostolicam; evidens est, aut eam esse veram Christi Ecclesiam, aut Deum falsum revelasse, revelando veram Christi Ecclesiam, pro quocumque tempore existentem, eamque solam, fore unam, sanctam, &c. Ergo, &c.

Dices. Quod Deus non revelavit, non potest credi fide divina. Sed Deus non revelavit hanc numero Ecclesiam Romanam, quæ subest Innocentio XIII. esse veram Christi Ecclesiam. Ergo fide divina credi non potest hanc numero Ecclesiam Romanam, &c. *Resp.* Deum non quidem revelasse formaliter & explicite hanc numero Ecclesiam Romanam, &c. esse veram Christi Ecclesiam, sed, quod ad actum fidei divinæ sufficit, revelasse æquivalenter: qui enim dixit Ecclesiam Christi visibilem fore perpetuam, eamque & quidem solam fore unam, sanctam, catholicam, & apostolicam, æquivalenter dixit, & hanc, & istam, & illam numero Ecclesiam Romanam pro ea temporis differentia pro qua existit, esse veram Christi Ecclesiam.

Amplius. Qui revelavit Ecclesiam Christi visibilem fore perpetuam, unam, sanctam, catholicam & apostolicam, hoc ipso æquivalenter revelavit pro omni differentia temporis eam Ecclesiam esse veram Christi Ecclesiam, quæ est una, sancta, catholica, & apostolica. Et qui æquivalenter revelavit pro omni differentia temporis eam Ecclesiam esse veram Christi Ecclesiam, quæ est, &c. hoc ipso æquivalenter revelavit, & hanc, & istam, & illam numero Ecclesiam, quæ est una, sancta, catholica, & apostolica, pro ea temporis differentia pro qua existit, æquivalenter, inquam, revelavit, pro ea temporis differentia, pro qua existit, veram Christi Ecclesiam esse. Deus igitur æquivalenter revelavit hanc numero Ecclesiam Romanam, quæ nunc regitur ab Innocentio XIII. & est una, sancta, catholica, & apostolica, esse veram Christi Ecclesiam.

RESPONSIO II.

Non solum possumus, sed etiam tenemur fide divina credere hanc numero Ecclesiam, quæ ab Innocentio XIII. regitur, esse veram Christi Ecclesiam.

Prob. 1. Patres censuerunt Ecclesiam illam, quam videbant habere suo tempore prerogativas illas, quas in nostra Ecclesia hoc tempore agnoscimus, fide divina tenendam esse ut veram Christi Ecclesiam; & eos qui eam ut talem agnoscere recusarunt, detestati sunt ut hæreticos. Ergo similiter Ecclesia nostra fide divina tenenda est ut vera Christi Ecclesia; & qui eam ut talem agnoscere recusant, ut hæretici habendi sunt: non enim potior est aliqua ratio pro Ecclesia illa, in qua vixerunt Patres, quam pro nostra; & nostra Ecclesia est una & eadem continuatione, seu est una & eadem moraliter Ecclesia cum illa. Ergo quod hæc numero Ecclesia quæ, &c. sit vera Ecclesia, est unus è nostris fidei articulis, adeoque de fide est non solum quoad potentiam, sed etiam quoad obligationem credendi.

Prob. 2. Tenemur fide divina positivè credere primarios fidei nostræ articulos. Atqui quod hæc numero Ecclesia, quam nunc regit Innocentius XIII. sit vera Christi Ecclesia, est unus è primariis fidei nostræ articulis: nam est unus ex articulis contentis in Symbolo, ubi dicitur: *Et in unam Sanctam, Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam*; quibus ver-

bis ad credendum ut veram Ecclesiam proponitur, non Ecclesia abstractè, confusè & generaliter, sed Ecclesia, quam ingredi, in qua manere, quam audire, cui obedire debemus, adeoque hæc numero Ecclesia, quam videmus, & quæ est una, sancta, catholica, & apostolica. Ergo, &c.

Obi. Si de fide est Romanam Ecclesiam esse veram Ecclesiam, de fide est aliquos, qui nunc sunt in Romana Ecclesia, habere fidem internam. Falsum conf. Ergo, &c.

Prob. seq. maj. Quia fieri non potest, ut omnia membra veræ Ecclesiæ careant fide interna. *Resp. neg. min.* Nam reverà de fide est, aliquos saltem ex iis, qui nunc sunt in Ecclesia Romana, habere fidem internam; quamvis de fide non sit, hos vel illos determinatè fidem internam habere: sicut de fide est, aliquos ex iis, qui nunc sunt in Ecclesia Romana, esse justos, item aliquos esse prædestinatos; quamvis non sit de fide, hos vel illos determinatè justos esse, hos vel illos determinatè esse prædestinatos.

Quæres. Utrum salus æterna obtineri possit extra Ecclesiam Romanam?

Resp. Non posse. Nam nemo salvari potest extra veram Ecclesiam. Atqui Ecclesia Romana, eaque sola, est vera Ecclesia. Ergo, &c. Minor superius demonstrata est. *Prob. maj.* Ex SS. Patribus, pro quibus omnibus fuit S. Cyprianus lib. de unit. Eccles. ubi sic loquitur: *Hæc (vera Ecclesia) nos Deo servat, hæc filios regno, quos generavit, adsignat. Quisquis ab Ecclesia segregatus, adulteræ jungitur, a promissis Ecclesiæ separatur: Nec perveniet ad Christi præmia, qui relinquit Ecclesiam Christi. Alienus est, prophanus est, hostis est. Habere jam non potest Deum Patrem, qui Ecclesiam non habet matrem. Si potuit evadere, qui extra arcam Noe fuit, & qui extra Ecclesiam foris fuerit, evadit.* Et S. Augustinus lib. de unit. Eccles. contra Donatistas cap. 16. ubi sic ait: *Ad ipsam verò salutem ac vitam æternam nemo pervenit, nisi qui habet caput Christum. Habere autem caput Christum nemo poterit, nisi qui in ejus corpore fuerit, quod est Ecclesia.*

ARTICULUS VI.

De notis, quibus volunt sectarii discerni veram Christi Ecclesiam.

Nota. Septem notas veræ Ecclesiæ proponit Lutherus in libro de Conciliis & Ecclesia, videlicet veram & incorruptam prædicationem Evangelii, legitimam Baptismi administrationem, legitimum usum Eucharistiæ, legitimum usum clavium, legitimam electionem ministrorum, qui doceant, & sacramenta administrent, orationem publicam, psalmodiam & catechismum, sed lingua vulgari; mysterium Crucis, seu tribulationes intus & extra; ita ut intus sit castitas, foris paupertas, contemptus, & habeantur ab hæreticis hæretici, cæcædæmones, &c. Duas tantum ponunt Brentius & Calvinus, sed quibus quinque priores Lutheri continentur, nempe sinceram fidei doctrinam, & legitimum usum sacramentorum. His duabus notis duas alias annumerant Centuriatores, constantiam scilicet in confessione fidei, seu perseverantiam; & obedientiam erga ministros verbi quatenus verbum ipsum administrent.

Nota iterum. Apparet sectarios, ad discernendam veram Ecclesiam ex iis quæ in Symbolo Constantinopolitano habentur, notis, nullam recipere, adeoque nullam recipere ex iis notis, quibus potissimum vera Christi Ecclesia sese semper ab omnibus aliis sectis discrevit. Quo facto, velint, nolint, consentiunt, notarum illarum nullam sectæ suæ convenire, & ita convincuntur apud se nec habere, nec habere posse veram Christi Ecclesiam; nec tam de vera Christi Ecclesia discernenda, quam de ea qualicumque modo ad se trahenda laborare, ne scilicet appareant,